

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Jarmily Dáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **Občanské sdružení Voda z Tetčic a.s.**, se sídlem Tetčice, Hybešova 178, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2011, č. j. JMK 81431/2011, sp. zn. S-JMK 81431/2011 OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 2. 8. 2011, č. j. JMK 81431/2011, sp. zn. S-JMK 81431/2011 OÚPSŘ, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku ve výši 2.000,- Kč, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 31. 8. 2011 domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „žalovaný“), ze dne 2. 8. 2011, č. j. JMK 81431/2011, sp. zn. S-JMK 81431/2011 OÚPSŘ, a žalovaný byl zavázán k povinnosti zaplatit žalobci náklady řízení. Napadeným rozhodnutím bylo

zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení Městského úřadu Rosice, odboru stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 13. 5. 2011, č. j. MR-S 12992-09-OSU-Bo-47, kterým bylo rozhodnuto, že žalobce není účastníkem správního řízení ve věci územního řízení na stavbu „Elektrizace trati vč. PEÚ Brno – Zastávka“.

II. Obsah žaloby

[2] Žalobu odůvodnil tím, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť stavebnímu úřadu i žalovanému podává pravidelně ročně obnovovanou žádost o informace podle ustanovení § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“).

[3] Proti zveřejnění sdělení stavebního úřadu ze dne 9. 2. 2011, č. j. MR-S 12992-09-OSU-Bo-18, o oznámení Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, týkající se žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Elektrizace trati vč. PEÚ Brno – Zastávka“ na úřední desce žalobce nenamítá ničeho, ale brojí proti dvěma zásadním pochybením stavebního úřadu – sdělení nebylo adresováno žalobci a z jeho obsahu není zřejmé, že jím bylo oznámeno zahájení správního řízení, kterého je žalobce oprávněn se účastnit podle ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny.

III. Vyjádření žalovaného

[4] Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobě nevyhověl a jako nedůvodnou ji zamítl.

[5] Uvedl, že sám žalobce v žalobě uvádí, že informace o tom, že bylo zahájeno územní řízení o umístění záměru „Elektrizace trati vč. PEÚ Brno – Zastávka“ byla dne 14. 2. 2011 zveřejněna na úřední desce (Městského úřadu Rosice); netvrdí tedy, že by se o této skutečnosti dozvěděl až z žalobou napadeného usnesení vydaného ve věci jeho účastenství v územním řízení. Svou účast žalobce stavebnímu úřadu v zákonem stanovené lhůtě neoznámil. Je pravdou, že předmětná informace zveřejněná způsobem podle ustanovení § 70 odst. 3 věta poslední zákona o ochraně přírody a krajiny nebyla opatřena údajem, komu je určena; následky tohoto pochybení, připustí-li se, že se o pochybení jedná, respektive jejich vliv na zákonnost žalobou napadeného usnesení, je však třeba posuzovat s ohledem na konkrétní okolnosti projednávané věci.

[6] Svým postupem naopak stavební úřad dal možnost eventuální účasti na územním řízení širší veřejnosti. Co má informace obsahovat, právní předpis blíže neupravuje, podstatné je podle názoru žalovaného, že v ní označen nezaměnitelným způsobem záměr (předmět plnění) a zdůrazněna okolnost, že záměrem jsou dotčeny zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody. Občanská sdružení nemají v procesu umístování či povolování staveb výsadní postavení; respektive práva a povinnosti vyplývající z jejich postavení účastníka řízení nejsou odlišné od práv a povinností ostatních účastníků řízení; všichni účastníci mají práva a povinnosti stejná.

III. Replika žalobce

[7] V následné replice žalobce k podstatě věci zdůraznil, že ve sdělení stavebního úřadu ze dne 9. 2. 2011, č. j. MR-S 12992-09-OSU-Bo-18, není ani náznak skutečnosti, že jde o úkon podle ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny a ani není adresován žalobci. Jde o pouhé sdělení, že žadatel podal dne 31. 12. 2009 žádost a následně tuto žádost o vydání územního rozhodnutí doplnil.

IV. Relevantní skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu

[8] Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným vyplývá, že stavební úřad sdělením - veřejnou vyhláškou ze dne 9. 2. 2011, č. j. MR-S 12992-09-OSU-Bo-18, oznámil, že Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, podala dne 31. 12. 2009 a následně doplnila žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Elektrizace trati vč. PEÚ Brno – Zastávka.“ Tato veřejná vyhláška byla bez uvedení konkrétních adresátů a detailů předmětného správního řízení vyvěšena podle rozdělovníku na úředních deskách Městského úřadu Rosice, Statutárního města Brna, městské části Brno - Jih, Statutárního města Brna, městské části Brno - Bohunice, Statutárního města Brna, městské části Brno - Starý Lískovec, Statutárního města Brna, městské části Brno - Bosonohy a Obce Střelice, dne 14. 2. 2011.

[9] Dne 18. 4. 2011 žalobce oznámil stavebnímu úřadu svou účast ve správním řízení o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Elektrizace trati vč. PEÚ Brno – Zastávka“ v k. ú. Horní Heršpice, Bohunice, Starý Lískovec, Ostopovice, Bosonohy, Troubsko, Rosice, Zastávka, Babice, Zakřany, Babice u Rosic, Příbram na Moravě a Vysoké Popovice, podle oznámení ze dne 8. 4. 2011, č. j. MR-S 12992-09-OSU-Bo-32, které bylo zveřejněno na úřední desce stavebního úřadu dne 13. 4. 2011.

[10] Usnesením - veřejnou vyhláškou ze dne 13. 5. 2011, č. j. MR-S 12992-09-OSU-Bo-47, rozhodl stavební úřad tak, že žalobce není účastníkem správního řízení vedeného ve věci územního řízení na stavbu Elektrizace trati vč. PEÚ Brno – Zastávka u Brna pod č. j. MR-S 12992-09-OSU, neboť nesplnilo veškeré podmínky uvedené v ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny. V odůvodnění tohoto rozhodnutí stavební úřad uvedl, že žalobce sice dne 15. 11. 2010 podal žádost podle ustanovení § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, ale svou účast v řízení oznámil až dne 18. 4. 2011. Nesplnil tedy svou povinnost vyplývající z ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny oznámit svou účast do osmi dnů, kdy mu bylo oznámeno zahájení řízení.

[11] Odvolání žalobce proti usnesení stavebního úřadu ze dne 13. 5. 2011, č. j. MR-S 12992-09-OSU-Bo-47, bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 8. 2011, č. j. JMK 81431/2011, sp. zn. S-JMK 81431/2011 OÚPSŘ, zamítnuto a napadené usnesení stavebního úřadu potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný zdůraznil, že stavební úřad oznámil zahájení předmětného územního řízení na úřední desce Městského úřadu Rosice, přičemž prvním dnem zveřejnění této informace na úřední desce Městského

úřadu Rosice byl den 14. 2. 2011. V zákonné osmidenní lhůtě žalobce svou účast v územním řízení neoznámil, postavení účastníka řízení mu tak nenáleží.

V. Právní názor krajského soudu

[12] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

[13] Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez nařízení jednání, a to pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci.

[14] Při právním posouzení věci vycházel soud z níže uvedených zákonných ustanovení.

[15] Podle ustanovení § 70 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, ochrana přírody podle tohoto zákona se uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení a dobrovolných sborů či aktivů.

[16] Podle ustanovení 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.

[17] Podle ustanovení 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

[18] Žalobce je občanské sdružení, jehož hlavním posláním je podle stanov ochrana přírody a krajiny. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí stavebního úřadu vyplývá, že žalobce dne 15. 11. 2010 požádal tento stavební úřad, aby byl ve smyslu

ustanovení § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, předem informován o všech zamýšlených správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany a krajiny.

[19] Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným má soud za prokázané, že sdělení stavebního úřadu ze dne 9. 2. 2011, č. j. MR-S 12992-09-OSU-Bo-18, (viz bod [8]) skutečně nebylo konkrétně adresováno žalobci, který stavební úřad písemně požádal o poskytnutí předběžné informace ve smyslu ustanovení § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Dále z obsahu tohoto sdělení nelze jednoznačně a srozumitelně dovodit, že se jedná o informaci o zahajovaném správním řízení. Z jeho obsahu lze dovodit toliko, že stavební úřad oznamuje třetím osobám, že žadatel – Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, podal dne 31. 12. 2009 a následně doplnil žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Elektrizace trati vč. PEÚ Brno – Zastávka“; dále sdělení obsahuje „*stručnou charakteristiku změny záměru*.“

[20] Soud proto plně chápe žalobce, který svou účast ve správním řízení ve věci umístění předmětné stavby oznámil stavebnímu úřadu až dne 18. 4. 2011 v návaznosti na oznámení stavebního úřadu ze dne 8. 4. 2011, č. j. MR-S 12992-09-OSU-Bo-32, o zahájení územního řízení a pozvání k veřejnému ústnímu jednání, které bylo na úřední desce Městského úřadu v Rosicích zveřejněno dne 13. 4. 2011.

[21] Podle názoru soudu žalobce v přezkoumávané věci úspěšně namítá nezákonnost rozhodnutí žalovaného, neboť ve správním řízení byla zkrácena jeho procesní práva, jimiž disponuje ve smyslu ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny. Stavební úřad pochybil, pokud žalobce přes jeho písemnou žádost ze dne 15. 11. 2010 neinformoval o zahájení správního řízení ve věci umístění předmětné stavby a tuto požadovanou informaci neadresoval přímo žalobci. V důsledku toho procesního pochybení poté došlo k situaci, kdy postavení účastníka územního řízení nebylo žalobci přiznáno. Žalobci však nelze klást k tíži, že si měl obsah sdělení stavebního úřadu ze dne 9. 2. 2011, č. j. MR-S 12992-09-OSU-Bo-18, (viz bod [8]) tzv. domýšlet a v zákonné lhůtě osmi dnů písemně oznámit stavebnímu úřadu, že má zájem účastnit se tohoto správního řízení. Navíc za situace, kdy z obsahu sdělení fakticky obecně vyplývá, že žadatel podal a následně doplnil žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Elektrizace trati vč. PEÚ Brno – Zastávka“.

VI. Shrnutí a náklady řízení

[22] S přihlédnutím v výše uvedené argumentaci soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení bez jednání zrušit podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., a to pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci. V dalším řízení je žalovaný ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto zrušovacím rozsudku.

[23] K žalobcem namítané nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí soud jen pro úplnost připomíná rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č.j. 6 A 76/2001 - 96, publikovaný ve Sb. NSS č. 3/2006, dostupný na www.nssoud.cz, který vymezil institut nezákonnosti takto: „*Nezákonným je rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem, a přitom ještě nejde o tak intenzivní rozpor, aby bylo možno usuzovat, že rozhodnutí neexistuje, tj. že je nicotné. Nezákonnost může být vyvolána buď chybnou aplikací hmotného práva (pak půjde o nezákonnost v tom smyslu, jak o ní hovoří § 76 odst. 1 s.ř.s.), nebo práva procesního. Procedurální pochybení mohou mít charakter nepřezkoumatelnosti rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nebo vad řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. b) a c) s.ř.s.); tyto vady řízení jsou však v rámci soudního řízení relevantní pouze pokud jde o tzv. vady podstatné, tj. pokud porušení procesního práva mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.*“

[24] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Náklady ve věci úspěšného žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč, když jiné náklady podle obsahu soudního spisu nevznikly. Žalovaný byl proto zavázán k povinnosti zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku ve výši 2.000,- Kč, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku. Tuto lhůtu považuje soud za přiměřenou poměrům a možnostem žalovaného, který je subjektem veřejné správy.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 26. září 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu